

ת"פ 28027/06/20 - מדינת ישראל נגד ס' ב'

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 28027-06-20

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

ס' ב'
ע"י ב"כ עו"ד מופיד חאג'

נגד
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של ניסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק.

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. אין הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש. ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן:

ביום 25.5.20 בשעה 13:00 לערך, הצטייד הנאשם בסכים יפנית (להלן: "**הסכין**") ובמיכל גז מדמיע (להלן: "**הגז**") ויצא מביתו בג'אבל מוכבר אל שכונת ארמון הנציב בירושלים בכוונה לבצע פיגוע דקירה בחייל ותוך כדי כך להهרג מיירי כוחות הביטחון ולהפך לשאהיד. בשעה 16:00 לערך, הגיע הנאשם לעמדת "המרפסת" של משמר הגבול ברחוב מאיר נקר בארמון הנציב, הבחין בשלושה שוטרי מג"ב בעמדה, הוציא מכיסו מכנסיו את הסכין והגז והתקדם במהירות לעבר השוטרים כשהוא אוחז את הגז בידו האחת ואת הסכין בידו השנייה וקורא קריאות "אללה אכבר". ממרחק של כשלושה מטרים ריסס גז לעבר השוטרים כדי לפגוע בראייתם ולהקל עליו את פיגוע הדקירה. הנאשם ניסה לפגוע בסכין בראש של אחד השוטרים שהיה במקום, אך בטרם עלה בידו לעשות כן, נורה ע"י השוטר ירייה אחת בבטנו.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

3. המאשימה טוענת כי ישנן נסיבות מחמירות בביצוע המעשה המתבטאות בתכנון, בהצטיידות מוקדמת בסכין וגז

עמוד 1

מדמיע, ובאופן ביצוע המעשה. הנאשם רץ לעבר השוטרים עם גז וסכין שלופה, במטרה להמם את הכוח עם הגז ובכך להקל את ביצוע הדקירה באמצעות הסכין. לכל אורך הפעולה, החל משלב ההכנה בבית הגעה למקום וההמתנה, יכול היה הנאשם להימנע ולהפסיק את מעשיו, אך הוא לא עשה כן. חווה"ד של הפסיכיאטר המחוזי שוללת את הטענה שאין ביכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו, ואין להקל ראש בנזק העצום שיכול היה להיגרם אם הוא היה מצליח במעשיו. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו הם שלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור ושלום כוחות הביטחון וגורמי אכיפת החוק. צריך להוקיע מעשים מהסוג הזה, בהם יש אלמנט של רצון לזרוע פחד ובהלה. מדובר במעשה של טרור לכל דבר ועניין, ולפיכך, יש להעדיף את שיקולי הגמול, ההרתעה וההגנה על הציבור.

4. ב"כ המאשימה הפנה להחלטות בעניינים דומים וטען כי באירועים דומים ואף פחותים בחומרתם נקבעו מתחמים שמתחילים בלא מעט שנות מאסר ויש להקיש מהם לענייננו, בשים לב שבמקרה שלפנינו הנאשם רץ לעבר הכוח עם סכין וגז ורק בשל ערנות החיילים נמנע האירוע. ב"כ המאשימה הדגיש כי העונש המרבי לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות הוא 14 שנות מאסר, וכי יש לבטא גם את העבירה של החזקת סכין, וטען למתחם ענישה של 6 - 9 שנות מאסר עבור שתי העבירות.

5. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לעברו של הנאשם, הכולל עבירות של תקיפת שוטרים ולכך שהעבר לא התיישן. כמו כן, הפנה לכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית וציין שהמסוכנות של הנאשם לא פחתה, הוא מגלה אדישות ביחס לעבירות, מתקשה להביע אמפתיה, בעל התנהגות אימפולסיבית ושולל נזקקות טיפולית, באופן המגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו. עם זאת, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. הוא בעל רקע פסיכיאטרי ומצבו הנפשי צריך להילקח בחשבון, בשים לב לכך שהוא יכול להיות נתון להתקפים פסיכיאטרים. ב"כ המאשימה טען עוד כי הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם נלקח בחשבון במכלול השיקולים שהובילו להסדר הטיעון וכי תסקיר שירות המבחן האחרון אינו מחדש דבר בענין זה ומפנה למה שנקבע בחווה"ד הפסיכיאטרית. המאשימה מבקשת למקם את הנאשם באמצע המתחם ולגזור עליו 7.5 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

טענות ההגנה

6. ב"כ הנאשם טוען כי מבלי להקל ראש במעשים בכתב האישום, מדובר במעשים שהם בגדר ניסיון חבלה חמורה. הנאשם הספיק לרסס גז לעבר החיילים, אך לא פגע בהם. אין נפגעים ממעשה העבירה. כמו כן, הנאשם הודה בעובדות כתב אישום לאחר שתוקנו לקולה. הודאה זו חובקת בתוכה קבלת אחריות על מעשיו. עברו לא מכביד וברובו מתייחס לעבירות סמים. תסקיר שירות המבחן מתאר את ההיסטוריה של הנאשם, נשירתו ממסגרת לימודית בגיל 15 ויציאה לעבודה, לא הסתדר בחיים, התחתן והתגרש, ויש לו בת בגיל 3.5 שנים. בנוסף, הוא התמכר לסמים. הנאשם אינו מבין את מצבו ואינו מבין את מעשיו עד תום. אמנם נקבע כי הנאשם כשיר לעמוד לדין וכי בזמן האירועים היה כשיר, אך צריך לשקול בעת גזר הדין את מצבו הרפואי ולהתחשב בכך שהקשיים וההפרעות של הנאשם לא טופלו, למעט כשהיה מאושפז, וכי הוא אף עשה שימוש בסמים על רקע העדר טיפול.

7. באשר למתחם הענישה נטען כי בעבירות לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1) הושתה ענישה הנעה בין 6 ל- 30 חודשי מאסר והפנה לפסיקה. הסנגור ציין כי הפסיקה, אליה התייחסה המאשימה, מתייחסת לסעיף 329 לחוק ואינה

רלבנטית למקרה דנן. לעמדתו, המאשימה תיקנה את כתב האישום לאחר שהתברר מצבו של הנאשם וכי המניע בבסיס פעולותיו אינו המניע שקיים בדרך כלל בעבירות של ניסיון רצח וחבלה בכוונה מחמירה, אלא מניע אישי הנובע ממצבו הפסיכיאטרי. לפיכך, טוענת ההגנה למתחם שבין שנה לשלוש שנים ומבקשת להטיל על הנאשם שתי שנות מאסר.

8. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי הוא רוצה להשתחרר כדי לבנות את חייו, אמר שסבל מבעיות ולא התכוון לגרום לנזק או לדקור מישהו.

תסקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הינו כבן 40 שנים, גרוש ואב לילדה בת 4. נשר מבית הספר בגיל 13 ועבד באופן מזדמן, אך בשמונה השנים האחרונות ועד למעצרו אינו עובד. הנאשם מסר כי גירושיו מאשתו היו על רקע הפעלת אלימות מצדו כלפיה. בתסקיר פורט כי הנאשם מתמודד עם בריאות נפשית בלתי יציבה, הוא אובחן עם תחלואה כפולה ועם אבחנות פסיכיאטריות שונות ואף אושפז, אך מזה שנים הוא בוחר שלא לקבל טיפול תרופתי ושלא להיות במעקב פסיכיאטרי. שירות המבחן התרשם כי הוא בעל דפוסי התנהגות אימפולסיביים וקושי בוויסות רגשי, העשוי להתבטא באלימות. לחובת הנאשם חמש הרשעות קודמות בגין עבירות החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, תקיפת שוטר, איומים, העלבת עובד ציבור הפרעת שוטר במילוי תפקידו. העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2011. ביחסו לעבירות בכתב האישום דנן, שלל הנאשם תכנון מוקדם ושלל כוונה לפגוע בשוטרים, אך התקשה להסביר את הצטיידותו בגז ובסכין ואמר כי היה מונע מרצון להיהרג בעצמו. עוד פורט כי הנאשם מתקשה להעמיק בנסיבות לביצוע העבירה, אינו מביע חרטה על ביצוע המעשים או אמפתיה כלפי הנפגע ושולל כל נזקקות טיפולית או שיקומית. שירות המבחן התרשם כי בהעדר טיפול מתאים מצבו הנפשי הולך ומחמיר וקיים סיכון להישנות מעורבות פלילית. הומלץ על הטלת ענישה מותנית.

חו"ד הפסיכיאטר המחוזי

10. הנאשם נשלח לפסיכיאטר המחוזי לצורך מתן חוות דעת בשאלת כשירותו לעמוד לדין ואחריותו על מעשיו. הפסיכיאטר המחוזי בדק את הנאשם ביום 17.12.20 וקבע כי בעת ביצוע המעשים בכתב האישום הנאשם לא היה שרוי במצב פסיכוטי וידע להבדיל בין מותר לאסור ולהימנע ממעשיו. כמו כן, נקבע כי הוא אחראי למעשיו מבחינה פסיכיאטרית. בחוות הדעת פורט כי הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש משנת 2004. במהלך השנים ניתנו בעניינו אבחנות שונות של תחלואה כפולה, הפרעה דמוי סכיזופרניה, הפרעות התנהגות הפרעת אישיות דה סוציאלית ושימוש בסמים ובאלכוהול. הנאשם אושפז שלוש פעמים עקב מצבים פסיכויטיים המלווים בהתנהגות אלימה ותוקפנית כלפי סובביו, הפסקת הטיפול התרופתי על דעת עצמו והיעדר מעקב פסיכיאטרי בקהילה. לאחר שחרורו מאשפוז בשנת 2012 הוא הפסיק על דעת עצמו את הטיפול התרופתי ומאז אינו נוטל תרופות ואינו נמצא תחת מעקב פסיכיאטרי.

דין

11. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שלמות הגוף וקדושת החיים, ביטחון המדינה ושלום הציבור. מדובר בעבירות שבוצעו על רקע לאומני, תוך שהנאשם ביקש להפוך ל"שהיד". מדובר בעבירות שחומרתן רבה וניכרת. הנאשם

החליט לדקור שוטר או חייל, על-רקע לאומני-אידיאולוגי כאמור. הוא תכנן מראש את מעשיו והצטייד בסכין ובגז מדמיע שנועד להקל עליו את מימוש מטרותיו וביצוע הדקירה. הוא עשה דרכו מביתו לאזור הזירה שבחר לשם הוצאת תכניתו אל הפועל. משהבחין בשוטרים, הוציא את הסכין הגז והתקדם במהירות לעברם כשהוא קורא קריאות "אללה אכבר" וממרחק קצר של כשלושה מטרים ריסס גז לעברם וניסה לפגוע בסכין בראש של אחד השוטרים ורק תושיתו של אותו שוטר ותגובתו המהירה סיכלה את תכניתו של הנאשם ומנעה פגיעה קשה ואף קטלנית.

12. מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין 4 שנים ועד 8 שנים.

13. באשר לעונש הראוי לנאשם, במכלול השיקולים לקולה יובאו הודאתו של הנאשם במיוחס לו, שתרמה לייעול ההליך ולחיסכון בזמן שיפוטי, והרקע הפסיכיאטרי של הנאשם כמתואר בחוות הדעת של הפסיכיאטר המחוזי ובתסקיר שירות המבחן. עם זאת, בעבריינות על רקע אידיאולוגי לאומני, משקלן של הנסיבות האישיות הנו נמוך יחסית ושיקולי ההגנה על ביטחון הציבור, ההרתעה והגמול מקבלים את הבכורה מבין שיקולי הענישה (ר': ע"פ 1163/07 **אבו חדייר נ' מדינת ישראל** (2007)) והפסיקה הנזכרת שם). כמו כן, דווקא מצבו הפסיכיאטרי של הנאשם, דפוסי אישיותו, כמפורט בתסקיר, והעובדה כי הוא אינו מטופל ואף שולל נזקקות טיפולית, מגבירים את מסוכנותו. בנוסף, בצד הודאתו בביצוע העבירות כמתואר בכתב האישום, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו אלה, אינו מבטא הפנמה לפסול שבהם ואינו מביע חרטה על ביצועם.

בנסיבות אלה, נוכח חומרת המעשים ומידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם ובהתחשב בגורמי סיכון כמפורט בתסקיר שירות המבחן, אני גוזר על הנאשם:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 שנות מאסר. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

השופט רפי כרמל, סגן
נשיא